

Ta vara på ljuset i advent!

Nu är novembertiden över och det har inträffat en ljusexplosion i många hem och hus. Ljusslingorna sätts upp på alla möjliga ställen, ibland blir det som en ljuskaskad när man passerar förbi i bil eller till fots. I många fönster lyser adventsljusstakarna och adventsstjärnorna.

För mig är det ett under när mina adventstjärnor lyser igen när jag sticker sladden i elkontakten. De har i alla fall legat i dvala i ett år! Annars är det bara ett ge sig ut och köpa de små lamporna och försöka hitta vilken av dem som skall bytas ut.

Det blir många små adventsritualer som vi utför när vi plockat fram våra adventssaker. Och det är så mysigt och vackert när vi tänder vårt första adventsljus och snart tänder vi det andra och så småningom det tredje adventsljuset...

Det är någonting som sker i skarven mellan november och december och allting leder fram till den stora ljus-återvändardagen – vintersolståndet den 21 december. Vi borde ha en stor festdag den dagen! Efter den dagen vänder ljuset så sakteliga tillbaka till oss igen och vi behöver ljuset för att må bra som människor. Jag tänker både på det konkreta yttre ljuset som blir så tydligt när vi får mycket snö som raskt förändrar våra landskap till ett vitt täcke och gör tillvaron mycket ljusare. Jag tänker på ljuset i vår inre värld, i vårt ”mentala landskap”.

Kanske är det detta ”inre landskap” som styr vad vi ser i den yttre världen?

Kanske kan vi inte ens säga att vi ”ser” den yttre världen och dess händelser utan att vi hela tiden ”tolkar” vad vi ser, värderar vad vi uppfattar, upplever och tar emot av andra människor. Ni känner alla till berättelsen om att se på ett glas som fylls till hälften:

Samma mängd i glaset uppfattas olika beroende på hur vi ”tolkar” bilden. Antingen är glaset halvtomt – eller så är det halvfyllt... Vad ser du?

Det finns människor som det ”lyser” om på ett alldeles särskilt sätt. De lyckas behålla en ljus människokärlek trots att de också ibland får ta emot riktigt otrevliga, orättvisa upplevelser.

De liksom fortsätter att leva på, med ljuset inom sig i behåll. Jag är full av beundran för dessa människor. Jag känner några här i stan och en heter Birgit. Hon kan konsten att ”ta vara på ljuset” i sina olika landskap och får mig att vilja spana efter min egen ljusbärförmåga.

Känner du någon ”Birgit” i din värld? Har du spanat? Det gäller att upptäcka dem...

Har du hört uttrycket: Utan spaning – ingen aning!

Just i adventstid med all dess ljusexplosion uppmanar jag var och en av er att ta vara på ljuset i ditt liv. Välj sida när du sätter ned foten och tar ställning. Var kritisk, ifrågasätt tillvaron, men sök också efter möjligheterna – som oftast är dina medmänniskor runt omkring dig... Alltid denna spaning efter ljuset i tillvaron.

Li Lundberg,

präst i Västanfors Västervåla församling